

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. С.З., 09.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Николай Ил. Уруков

при участието на секретаря Катерина Ив. Маджова
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Въззивно гражданско дело
№ 20215500501249 по описа за 2021 година

Производството е на основание чл.269- 273 и чл.124, ал.1 от ГПК във вр. с чл.28, чл.29, ал.1 и чл.30, ал.1 от ЗН.

Делото е образувано въз основа на постъпила в законния 2- седмичен срок по чл.259, ал.1 от ГПК въззивна жалбата вх.№ 265205/23.02.2021г. от ответницата Т. Д. В. от гр.С.З., против негативната за нея част от първоинстанционното Решение № 260094/29.01.2021г. по гр.д.№ 373/2020г. по описа на РС- С.З., в частта му, в която е бил уважен предявения от ищеца ИВ. Н. Г. от гр.С.З. против нея иск на осн.чл.30, ал.1 от ЗН и тя е била осъдена да заплати разноски по делото, като извършеното в нейна полза дарствено разпореждане е било намалено и на посоченото лице е била възстановена запазена част до размер на 1/16 ид.ч. от дворно място с идентификатор 68850.5*** в гр.С.З.. Моли въззивния съд да го отмени в обжалваните части, като неправилно и незаконосъобразно, и да постанови решение, с което да отхвърлите предявения иск против нея, като неоснователен и недоказан, и да ѝ се присъдят разноските по делото. Твърди, че в атакуваната му част първоинстанционното Решение било неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и на съществени процесуални правила и е необосновано, и за да постанови този резултат РС бил изложил неправилни, противоречиви, непоследователни мотиви, като не бил взел предвид твърденията на страните, съдебното признание на факти и доказателства по делото, като излага подробни фактически и правни аргументи в своя защита. Претендира разноските си пред двете съдебни инстанции, като представя и

списък с разноските си по чл.80 от ГПК. В този смисъл са пледоарията на процесуалния ѝ представител- адвокат, както и писмената ѝ защита по делото.

В законоустановените 2- седмични срокове по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил писмен Отговор на въззивната жалба вх.№ 269515/13.04.2021г. само от ищеца ИВ. Н. Г. от гр.С.З., но не и от ищцата КР. Н. Г./негова сестра/ от гр.С.З.. В писмения Отговор се оспорват напавените във в.жалба оплаквания, които се приемат за неоснователни и недоказани. Счита, че в атакуваната му част постановеното първоинстанционно Решение е напълно мотивирано, законосъобразно и правилно, и моли да се потвърди, със законните последици от това. Общия им процесуален представител- адвокат пледира, че в.жалба била неоснователна и недоказана, и моли да се отхвърли, като се потвърди в обжалваната му част първоинстанционното Решение. Претендират разноските си пред въззивната инстанция, за което представят и общ списък по чл.80 от ГПК. Въззивният съд констатира, че по отношение на въззиваемата- ищца КР. Н. Г. от гр.С.З. първоинстанционното Решение не е било обжалвано и междувременно е влязло в законна сила съгласно разпоредбата на чл.296, т.2, пр.1 от ГПК. Въззиваемите- ищци не са се явили и не са пледирали лично пред настоящата въззивна съдебна инстанция. По отношение на въззиваемия- ищец ИВ. Н. Г. от гр.С.З. първоинстанционното Решение е обжалвано от въззивницата- ответница и по него въззивният съд следва да се произнесе по съществото на правния спор между страните.

Въззивният ОС- С.З., в настоящия си състав, след като провери в атакуваната му част Решението на РС, като обсъди събраните по делото доказателства и становищата на всяка една от страните, като взе предвид приложимите по казуса материалноправни и процесуални норми, намира за установена и доказана по несъмнен и безспорен начин следната фактическа и правна обстановка по делото :

ОС- С.З. констатира, че неправилно РС е счел, ищецът И.Г. е приел наследството по опис, тъй като видно от представеното Удостоверение за приемане на наследство по реда на чл.49, ал.1 във вр. с чл.51 от ЗН не е посочено дали ищеца ИВ. Н. Г. от гр.С.З. е приел наследството на наследодателя си по опис и не е посочено изрично дали същото се издава на осн. чл.61 от ЗН. Нещо повече- дори да се приеме, че тази процедура е била за приемане на наследство по опис, след като е описана и оценена единствено и само 1/16 ид.част от процесния недвижим имот/дворно място/, очевидно не са посочени и описани всички наследствени имуществва, за които има твърдения и доказателства в онова охранително производство. Съгласно изявлението на ищите- въззиваеми по делото, те са знаели, че баща им е притежавал част от къщата- западен близък в това дворно място, която не е била официално разделена, поради което очевидно е налице право на собственост/независимо дали върху идеална част от имота или върху целия недвижим имот/, което представлява имуществено право, което се наследява общо, като в конкретния случай е без правно значение ищцовата позиция пред РС дали къщата е била разделена или не. Също така се претендира намаление

на дарствено разпореждане за идеална част от дворно място, което обективно също не е било разделено, тъй като наследството като цяло съдържа притежаваната от наследодателя идеална част от 3- етажна къща/за която ищците знаят и признават тези факти/, както и допълнително правото на строеж. Следователно от правно значение за процесния казус по делото е единствено и само факта, че наследодателят на ищците е оставил в наследството и друго имущество, извън посоченото от тях, като това обективно обстоятелство е било известно и на двамата ищци- въззиваеми/брат и сестра/- видно от представените от тях по първоинстанционното дело и по предходното охранително производство официални писмени документи/договор № 1874/29.12.2006г. и нотариален акт за дарение на идеални части от недвижим имот № 81, том III, рег.№ 6036, дело № 429/2014г. на нотариус М.И.- рег.№ ** на НК- С./, като безспорно ищците са се снабдили със заверени преписи от последните два документа на 18.04.2018г. от АВп- С.З./видно от щемпела на посочените преписи/, и такава справка дава информация за всички имоти и сделки на лицето, вкл. за притежаваните от бащата на ищците идеални части от къщата в това дворно място. Следователно и безспорно през 1995г. наследодателят на ищците- въззиваеми Н.И. Г. е получил чрез договор за дарение 2/6 ид.ч. от къща, находяща се в гр.С.З., ул. "*****/видно от справка от АВп.- С.З. от 11.08.2020г./, с която идеална част не е налице разпореждане, като същият е притежавал също така и 1/6 ид.ч. от къщата по наследство от своя баща. Наред с това двамата въззиваеми- ищци изрично заявяват, че винаги са знаели, че баща им притежава част от къща в това дворно място, защото са живели там, където и баща им е живял до момента на смъртта си.

Видно от събраните от РС писмени доказателства, молбата за образуване на ч.гр.д.№ 2226/2018г. по описа на РС- С.З. за приемане на наследство е подадена след датата на снабдяването със заверени преписи от АВп. на 04.05.2018г., поради което безспорно въззиваемите- ищци са знаели, че баща им притежава идеална част от къща в същото дворно място. Видно от многобройните молби в това охранително производство, въззиваемият- ищец И.Г. е знаел за притежаваната ^{1/2} ид.ч. от жилищната сграда- западен близнак, в молбата от 01.06.2018г. изрично е било посочено, че наследодателят му е притежавал допълнително право на строеж относно 21, 36 кв.м., в молбата от 23.07.2018г. са изброени и описани и другите имоти, които е притежавал наследодателя му/жилищна сграда, къща, западен близнак, втори жилищен етаж/. По предходното ч.гр.д. се намират и писмени доказателства за тези имоти/договор № 2385/31.07.2007г., нот.акт за дарение № 197, том VII, дело № 2401/1995г. на Старозагорския нотариус, скица на сграда №15-603821- 23.08.2018г., Удостоверение за данъчна оценка, данъчна декларация на въззиваемия- ищец И.Г./, от които е видно, че тези имоти са останали в наследство от наследодателя на ищеца Г. и той дори го е декларирал, като получен по наследство след смъртта на баща си. Въпреки това обаче въззиваемият- ищец Г. е поискал да се извърши опис само на имота, предмет

на дарственото разпореждане в полза на въззивницата- ответница Т.В.. От което следва безспорния факт, че това цяло наследство не е било надлежно прието по опис, тъй като не е извършен опис на всички наследствен имущества/а само на едно от тях/, и че като не са вписани всички останали в наследството недвижими имоти, молителят- ищец Г. съгласно чл.64 от ЗН губи изгодите, които са свързани с едно евентуално приемане на наследството по опис, включително правото да иска намаление на извършено дарствено разпореждане, респ. възстановяване на съответната запазена част. Наред с това, при формиране на наследствената маса по чл.31 от ЗН следва да бъде включено цялото притежавано имущество от наследодателя към момента на смъртта, което дори и да не е било неописано, не би загубило своя наследствен характер. Поради което въззиваемият- ищец няма възможност да се възползва от изгодите при евентуално приемане на наследството по опис, което фактически се приравнява на пълна липса на приемане на наследството по опис. Въззивницата- ответница В. се явява трето лице, което не е наследник, и тъй като съгласно чл.30, ал.2 от ЗН, когато двамата наследници, чиято запазена част е накърнена/на каквато хипотеза се позовават двамата въззиваеми- ищци/, упражняват това тяхно право спрямо лица, които не са наследници по закон/каквато е въззивницата В./, необходимо е те да са приели наследството по опис. Следователно в процесния случай въззивникът- ищец Г. не може да се ползва от изгодите на едно евентуално и твърдяно от него приемането на наследството по опис, тъй като чисто формално не е ясно дали е приел наследството по опис и не е бил извършен опис на всички имущества на наследодателя им, поради което наследството не е било прието по опис от тях двамата. Още повече, че приемането на наследството по опис се явява елемент от основанието за възникване на правото да се иска възстановяване на запазена част спрямо лице, което не е призовано към наследяване, какъвто е процесния случай. Следователно, след като не са посочени и описани абсолютно всички известни и налични имущества на наследодателя, въззиваемият- ищец Г. е загубил изгодите на приемането по опис- тоест не е приел наследството по опис и съответно е загубил възможността да иска възстановяване на запазена част, поради което за него не е налице активна материалноправна легитимация по иска с правно основание чл.30 от ЗН.

Поради което при мотивиране и постановяване на атакуваното първоинстанционно Решение в тази му част РС очевидно не е отчел липсата на тази изискуема материалноправна предпоставка, която липса обуславя неоснователност на ищцовата претенция за намаляване на извършеното дарение в полза на ненаследник и съответно възстановяване на запазена част. Също така първоинстанционният съд не е взел предвид възражението на ответницата и признанието на ищите за наличие и на други имущества и многобройните доказателствата за тях, РС не е указал на страните да предприемат съответните действия по посочване на цялото наследствено имущество, което да формира масата по чл.31 от ЗН, и няма назначена

експертиза за остойността на тази маса, макар това да е било безусловно необходимо с оглед преценката на РС дали има или не накърняване на запазената част по смисъла на чл.29 от ЗН. поради което неправилно РС е приел, че наследствената маса по чл.31 от ЗН се изчерпва единствено и само с дарственото разпореждане, макар пред РС да е имало достатъчно данни, твърдения и доказателства за наличието и на други наследствени имущества, макар предмета на иска по чл.30, ал.1 от ЗН не е посоченият от ищците- въззиваеми конкретен недвижим имот, а възстановяване на запазена част от цялото наследство/ако тя е била накърнена/, а не само на отделни недвижими имоти в него. Очевидно постановеното първоинстанционно Решение е основано единствено на заявеното от двамата ищци- въззиваеми искане за намаляване на дарственото разпореждане в полза на ответницата- въззивница, и макар в самата Искова молба да няма твърдения за липса на други имущества, то очевидно наличието на и на други такива е безспорно и изрично признато от ищцовата страна пред РС и е било установено по несъмнен и безспорен начин от доказателствата по делото. В резултата на което, предвид оставеното от наследодателя на ищците в наследство и други имоти/вкл. $\frac{1}{2}$ ид.ч. от жилищната сграда- западен близък в процесния поземлен имот и учредено допълнително право на строеж/, в нарушение на чл.31 от ЗН по делото не е съставена маса, съдържаща всички останали в наследство имущества, които да бъдат оценени поотделно и в тяхната съвкупност, тъй като с думата „имоти“ по смисъла на чл.31 ЗН са обозначени всички парично оценени активи, останали в наследството- вещи/движими и недвижими/, идеални части от такива, парични средства, вземания, права върху акции или дялове в търговски дружества и други подобни, а и със същото значение се употребява и понятието „имущество“. Горното се доказва по несъмнен и безспорен начин и от декларацията на ищеца- въззиваем И.Г. за собственост на обект, представляващ жилище, построено през 1966г., находящо се в гр.С.З., ул.“*****” в процесния УПИ, като от Удостоверението за наследници е видно, че наследодателят е живял на същия този адрес, където е процесното място със сградите в него, която къща- западен близък е построена през 1966г. и в която ищците- въззиваеми са живеели до 2015г., следователно те добре са знаели, че баща им притежава част от тази къща и това е признато, както в предходното охранително производство, така и в настоящото исково производство. Наред с това още с Исковата си молба ищците- въззиваеми твърдят, че процесната идеална част от поземлен имот е закупена от наследодателя им Н.И. Г. с договор за покупко- продажба на общински поземлен имот с реализирано право на строеж върху него, сключен с Община- С.З. на 29.12.2006г., следователно наследодателят на ищците е притежавал и друг имот- сграда или част от сграда, изградена по силата на реализирано право на строеж върху общинско място, което пък е било основанието за закупуване на идеални части от поземления имот. Следователно безспорно е, че наследодателят към момента на смъртта си е притежавал и други имоти- идеална част от къща в описаното

в исковата молба дворно място, допълнително право на строеж, които имоти получават в наследство ищите-негови наследници. Поради което при наличие и на други имущества и без съставяне на наследствената маса, РС е нарушил императивните разпоредби на чл.30 и чл.31 от ЗН, неправилно е приел, че запазената част на ищеца- въззиваем И.Г. е била накърнена и че дарението в полза на ответницата- въззивница Вълкарове следвало да се намали, в резултат на което е постановил един частично порочен първоинстанционен съдебен акт. Следователно претенцията на ищеца- въззивник Г. за намаляване на извършеното дарение и възстановяване на запазена част се явява неоснователна и недоказана, изложените във в.жалба фактически и правни оплаквания са основателни и доказани, поради което въззивният съд следва да отмени в атакуваната му част постановеното първоинстанционно Решение на РС- С.З., като немотивирано, неправилно и незаконосъобразно в тази му част, да отхвърлите иска по чл.28, чл.29, ал.1 и чл.30, ал.1 от ЗН, ведно с всички законни последици от това.

Пред настоящия въззивен съд допълнително се установи и доказва по несъмнен и безспорен начин, че общият наследодател на двамата въззиваеми-ищци е оставил в наследство $\frac{1}{2}$ ид.част от жилищна сграда- западен близък, заедно с пристройка към нея, с оценка от 50 850 лв. към датата на откриване на наследството/30.03.2018г./ съгласно приетото в о.с.з. на 18.01.2022г. без оспорване от никоя от страните по делото заключение на съдебно-оценителната експертиза, като стойността на дарената $\frac{1}{2}$ ид.ч. от дворното място към момента на откриване на наследство/30.03.2018г./ е била 7 140 лв. По делото не се събраха данни за никакви задължения на наследодателя и за увеличения на наследството по смисъла на чл.12, ал.2 от ЗН. Следователно безспорно стойността на наследствената маса възлиза на общо 57 990 лв., която от своя страна включва $\frac{1}{2}$ ид.ч. от жилищната сграда-западен близък с оценка от 50 850 лв., към която следва да се прибави дарението в полза на въззивницата- ответница на $\frac{1}{4}$ ид.ч. от поземления имот в гр.С.З., ул.“*****” с оценка от 7 140 лв. към същия този момент на откриване на наследството. Поради което стойността на разполагаемата и съответно на запазената част се определят съгласно нормативните правила на чл.29 от ЗН, и когато наследодателят не е оставил съпруг, а е оставил две деца/каквото е процесния случай/, запазената част на низходящите е равна на $\frac{2}{3}$ от имуществото на наследодателя/т.е. по $\frac{1}{3}$ част за всяко едно от двете му деца/, като в конкретния случай разполагаемата част е равна на $\frac{1}{3}$ от наследството. Поради което разполагаемата част тук е $\frac{1}{3}$ от общата стойност на цялата наследствена маса- 19 330 лв., а запазената част на ищеца Г. и в същия размер от 19 330 лв., макар той да е заявил иски претенции за запазена част по- голям размер на $\frac{1}{4}$ ид.ч.- тоест на 14 497, 50 лв. И тъй като наследодателят не се е разпоредил с цялото си налично имущество, очевидно е налице негово имущество, останало в наследството, от което ищецът- въззиваем Г. би могъл да получи реално запазената си идеална част от изцяло му наследство по закон. Следователно извършеното приживе дарение в полза

на въззивницата- ответница В. е на стойност 7 140 лв. и е в рамките на разполагаемата му част от цялото останало наследство, поради което извършеното дарение не накърнява нито претендираната от ищеца- въззиваем Г. негова запазена част, нито определената в ЗН такава, поради което искът му се явява изцяло неоснователен и недоказан, и следва да бъде съответно отхвърлен в тази му част, ведно с всички законови последици от това.

Относно разноските по делото- с оглед изхода на делото и на осн. чл.78, ал.1- 4 във вр. с чл.80 и чл.81 от ГПК, двамата въззиваеми- ищци Г.и следва да бъдат осъдени да заплатят на въззивницата- ответница В. всички направени от нея разноски пред настоящата въззивна инстанция в размер на общо 825 лв., със законните последици.

С оглед естеството на исковите претенции и на осн. чл.280, ал.3, т.1, пр.посл. от ГПК това въззивно съдебно Решение не е окончателно и може да се обжалва по касационен ред в 1- месечен срок от датата на връчването му на всяка една от страните, чрез настоящия въззивен ОС- С.З. пред ВКС- С..

Ето защо предвид гореизложеното и на осн. чл.269- 273 и чл.124, ал.1 от ГПК във вр. с чл.28, чл.29, ал.1 и чл.30, ал.1 от ЗН, въззивният ОС- С.З.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ частично Решение № 260094/29.01.2021г. по гр.д.№ 373/2020г. по описа на РС- С.З. в частта му, с която са уважени исковите на ИВ. Н. Г.- ЕГН ***** от гр.С.З., ул."***** срещу Т. Д. В.- ЕГН ***** от гр.С.З., ул."***** за :

1.НАМАЛЯВАНЕ на осн. чл.30, ал.1 във вр. чл.29, ал.1 от ЗН, дарственото разпореждане, извършено от покойния наследодател Н.И. Г.- ЕГН *****, б.ж. на гр.С.З., починал на 30.03.2018г., в полза на Т. Д. В.- ЕГН ***** от гр.С.З., ул."*****, обективизирано в извършено на 01.12.2014г. дарение на идеална част от недвижим имот с Нотариален акт № 81, том III, рег.№ 6036, дело № 429/01.12.2014г. на Нотариус М.И. с рег.№ ** в Нотариалната камара- С., по отношение на следния недвижим имот- ½ ид.ч., представляваща 195/390 кв.м. идеални части от поземлен имот /застроено дворно място/ целият с площ от 390 кв.м. по документ за собственост, а съгласно скица № 15-377092/ 20.10.2014г. на СГКК- С.З. с площ от 408 кв.м., с идентификатор 68850.5*** съгласно кадастрална карта и кадастралните регистри, одобрени със заповед №РД-18-73/19.11.2007г. на изпълнителния директор на АГКК, с административен адрес- гр.С.З., ул."*****, трайно предназначение на територията: Урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване/до 10 м./, номер по предходен план- 424, квартал 420 при съседни съгласно горесцитираната скица: 68850.519.58, 68850.519.56, 68850.519.60, 68850.519.323, който имот съставлява по плана за регулация на гр.С.З., утвърден със Заповед № 1376/13.04.1988г. на Община- С.З. УПИ VII- 424 в кв.420, при граници и съседни на УПИ: от север и от юг - улици, от изток

- УПИ VIII-423 и от запад - УПИ VI-425, БЕЗ ПОСТРОЕНИТЕ в гореописания поземлен имот сгради, до размера на $\frac{1}{4}$ ид.ч. от наследството- или $\frac{1}{16}$ ид.ч. от подробно описания по- горе недвижим имот- съсобствено дворно място с идентификатор 68850.5***, и

2.ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ запазената част на ИВ. Н. Г.- ЕГН *****, от гр.С.З., ул."****", от наследството, оставено от неговия баща Н.И. Г.- ЕГН *****, б.ж. на гр.С.З., починал на 30.03.2018г., по отношение на следния недвижим имот- $\frac{1}{2}$ ид.ч., представляваща 195/390 кв.м. ид.ч. от поземлен имот/застроено дворно място/, целият с площ от 390 кв.м. по документ за собственост, а съгласно скица № 15-377092/ 20.10.2014г. на СГКК- С.З. с площ от 408 кв.м., с идентификатор 68850.5*** съгласно кадастрална карта и кадастралните регистри, одобрени със заповед № РД-18-73/19.11.2007г. на изпълнителния директор на АГКК, с административен адрес- гр.С.З., ул."*****- 21, трайно предназначение на територията: Урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване/до 10 м./, номер по предходен план- 424, квартал 420, при съседни съгласно горесцитираната скица : 68850.519.58, 68850.519.56, 68850.519.60, 68850.519.323, който имот съставлява по плана за регулация на гр.С.З., утвърден със Заповед № 1376/13.04.1988г. на Община- С.З., УПИ VII-424 в кв.420, при граници и съседни на УПИ: от север и от юг - улици, от изток - УПИ VIII-423 и от запад - УПИ VI-425, БЕЗ ПОСТРОЕНИТЕ в гореописания поземлен имот сгради до размера на $\frac{1}{4}$ ид.ч. от наследството- или $\frac{1}{16}$ ид.ч. от подробно описания по- горе недвижим имот - съсобствено дворно място с идентификатор 68850.519.58, на основание чл.30, ал.1 от ЗН.

ОТХВЪРЛЯ исквете на ИВ. Н. Г.- ЕГН ***** от гр.С.З., ул."***** срещу Т. Д. В.- ЕГН ***** от гр.С.З., ул."***** за :

1.НАМАЛЯВАНЕ на осн. чл.30, ал.1 във вр. чл.29, ал.1 от ЗН, дарственото разпореждане, извършено от покойния наследодател Н.И. Г.- ЕГН *****, б.ж. на гр.С.З., починал на 30.03.2018г., в полза на Т. Д. В.- ЕГН ***** от гр.С.З., ул."*****", обективизирано в извършено на 01.12.2014г. дарение на идеална част от недвижим имот с Нотариален акт № 81, том III, рег.№ 6036, дело № 429/01.12.2014г. на Нотариус М.И. с рег.№ ** в Нотариалната камара- С., по отношение на следния недвижим имот- $\frac{1}{2}$ ид.ч., представляваща 195/390 кв.м. идеални части от поземлен имот /застроено дворно място/ целият с площ от 390 кв.м. по документ за собственост, а съгласно скица № 15-377092/ 20.10.2014г. на СГКК- С.З. с площ от 408 кв.м., с идентификатор 68850.5*** съгласно кадастрална карта и кадастралните регистри, одобрени със заповед № РД-18-73/19.11.2007г. на изпълнителния директор на АГКК, с административен адрес- гр.С.З., ул."*****", трайно предназначение на територията: Урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване/до 10 м./, номер по предходен план- 424, квартал 420 при съседни съгласно горесцитираната скица: 68850.519.58, 68850.519.56, 68850.519.60, 68850.519.323, който имот съставлява по плана за регулация на гр.С.З., утвърден със Заповед № 1376/13.04.1988г. на Община-

С.З. УПИ VII-424 в кв.420, при граници и съседни на УПИ: от север и от юг - улици, от изток - УПИ VIII-423 и от запад - УПИ VI-425, БЕЗ ПОСТРОЕНИТЕ в гореописания поземлен имот сгради, до размера на $\frac{1}{4}$ ид.ч. от наследството- или $\frac{1}{16}$ ид.ч. от подробно описания по- горе недвижим имот- съсобствено дворно място с идентификатор 68850.5***, и

2.ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ запазената част на ИВ. Н. Г.- ЕГН *****, от гр.С.З., ул."****", от наследството, оставено от неговия баща Н.И. Г.- ЕГН *****, б.ж. на гр.С.З., починал на 30.03.2018г., по отношение на следния недвижим имот- $\frac{1}{2}$ ид.ч., представляваща 195/390 кв.м. ид.ч. от поземлен имот/застроено дворно място/, целият с площ от 390 кв.м. по документ за собственост, а съгласно скица № 15-377092/ 20.10.2014г. на СГКК- С.З. с площ от 408 кв.м., с идентификатор 68850.5*** съгласно кадастрална карта и кадастралните регистри, одобрени със заповед № РД-18-73/19.11.2007г. на изпълнителния директор на АГКК, с административен адрес- гр.С.З., ул."*****- 21, трайно предназначение на територията: Урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване/до 10 м./, номер по предходен план- 424, квартал 420, при съседни съгласно горесцитираната скица : 68850.519.58, 68850.519.56, 68850.519.60, 68850.519.323, който имот съставлява по плана за регулация на гр.С.З., утвърден със Заповед № 1376/13.04.1988г. на Община- С.З., УПИ VII-424 в кв.420, при граници и съседни на УПИ: от север и от юг - улици, от изток - УПИ VIII-423 и от запад - УПИ VI-425, БЕЗ ПОСТРОЕНИТЕ в гореописания поземлен имот сгради до размера на $\frac{1}{4}$ ид.ч. от наследството- или $\frac{1}{16}$ ид.ч. от подробно описания по- горе недвижим имот - съсобствено дворно място с идентификатор 68850.519.58, на основание чл.30, ал.1 от ЗН.

ПОТВЪРЖДАВА в останалата му част Решение № 260094/29.01.2021г. по гр.д.№ 373/2020г. по описа на РС- С.З..

ОСЪЖДА ИВ. Н. Г.- ЕГН ***** и КР. Н. Г.- ЕГН *****, и двамата от гр.С.З., ул."***** да заплатят на Т. Д. В.- ЕГН ***** от гр.С.З., ул."***** направените по въззивното дело разноси в размер на общо **825** лв./осемстотин двадесет и пет лева/.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 1- месечен срок от връчването му на страните, чрез ОС- С.З. пред ВКС- С..

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____